

Parlamenti tisztségviselők tanácskozása

Békekonzferencia

Szövetkezeti kongresszus előtt

Pénteken a Parlamentben tanácskozást tartottak az Országgyűlés tisztségviselői, az állandó bizottságok elnökei, a megyei képviselőcsoportok vezetői. Az eseményen — amelyen megjelent **Sartós István,** az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára, **Apró Antal,** az országgyűlés elnöke adott tájékoztatást a soron következő, téli ülészak előkészületeihez kapcsolódó teendőről. Ezt követően **Hetényi István** pénzügyminiszter ismertette a Magyar Népköztársaság 1982. évi költségvetéséről szóló törvénytervezetét.

Hoós János tervhivatali államtitkár a jövő esztendői népgazdasági terv főbb vonásairól, céljairól adott tájékoztatást. **Puja Frigyes** külügyminiszter a Magyar Népköztársaság kormányának külpolitikai tevékenységéről, s az időszerű nemzetközi kérdésekről számolt be. A tanácskozáson felszólalt **Marton János,** a Győr-Sopron megyei képviselőcsoport vezetője, valamint **Varga Zsigmond,** a Békés megyei képviselőcsoport vezetője és **Pesta László,** a szociális és egészségügyi bizottság elnöke. (MTI)

A tudomány felelőssége a nukleáris katasztrófa elhárításában címmel rendezett tudományos konferenciát pénteken Debrecenben az Országos Béketanács, a debreceni akadémiai bizottság, valamint a Hazafias Népfront Hajdú-Bihar megyei bizottsága. A tudományos konferenciát, amelyen részt vett **Kovács Béla,** az Országos Béketanács főtitkára is, **Dr. Bognár Rezső** akadémikus, a debreceni akadémiai bizottság elnöke nyitotta meg. Első előadója **Dr. Berényi Dénes** akadémikus, az ATOMKI igazgatója volt, majd a különböző tudományágak képviselői fejtették ki véleményüket az azzal kapcsolatban, mit tehetnek a béke megvédése, a borsalmak elkerülése érdekében. (MTI)

A KIOSZ küldöttgyűlése

A Kisiparosok Országos Szervezete december 5-én és 6-án tartja VIII. országos küldöttgyűlését, a MEDOSZ székházában. Az ország kisiparosainak 100 ezret meghaladó tábort 296 küldött képviseli, akik az ország választmányi irások jelentése és a helyszínen elhangzó kiegészítés alapján, összegzik az előző, 1975-ben megtartott országos küldöttgyűlés állásfoglalásában meghatározott feladatok végrehajtását. A tanácskozáson értékelik, a kisiparnak a társadalmi munkamegosztásban betöltött szerepét, egyebek között a lakosság szolgáltatási igényeinek kielégítésében, a választékfoktató áru-termelésben elért eredményeket. A közpénzügyi küldöttgyűlések javaslatait is figyelembe véve, meghatározzák a következő 5 esztendő legfontosabb tennivalóit, állásfoglalnak a szervezett előtt álló feladatokról. Megvitatják a KIOSZ — magasabb követelményekhez igazodó — új alapszabályának tervezetét és megválasztják országos testületét és tisztségviselőit.

Az együttműködés fejlesztéséről

A Minisztertanács Tanácsi Hivatala pénteken, a Parlamentben a fővárosi, megyei, megyei városi tanácselnökök, valamint a szakszervezetek budapesti, megyei tanácsainak vezető titkárai részvételével értekezletet tartott, melyet **Papp Lajos** államtitkár, a tanácsi hivatal elnöke vezetett. A tanácskozáson elsőként **Paluvégi Lajos** miniszterelnök-helyettes, az Országos Tervhivatal elnöke adott tájékoztatást az 1982. évi népgazdasági terv és állami költségvetés irányelveiről. Szólt az ezzel kapcsolatos tanácsi feladatokról. Elismerően állapította meg, hogy a tanácsok jövő évi tervei jól tükrözik a népgazdasági célokat, feladatokat, a költségvetések összhangban vannak az ország terveivel. A tanácsok gazdaságsszervező tevékenységét elemezve kiemelte, hogy jövőre az eddiginél is jobban kell törekedni a takarékosági feladatok végrehajtására. Nem új takarékosági programok kellenek — hangsúlyozta —, hanem az, hogy a tanácsok a sajátosságainak

megfelelően, nagy figyelemmel foglalkozzanak ezzel a feladattal. A tanácskozáson ezután **Gál László,** a SZOT főtitkár-helyettese értékelte a SZOT elnöksége és a Minisztertanács Tanácsi Hivatala 1976-ban aláírt együttes irányelvének végrehajtásával kapcsolatos tapasztalatokat. Megállapította: a két szervezetnek sikerült a korábbinál jobban bevonnani a dolgozókat, azok képviselőit a gazdaság- és társadalompolitikai feladataink megoldásába. A dolgozók véleményére épülő javaslatok nagy részét a tanácsok már a célok kialakításakor „beépítették” terveikbe. A szakszervezetek és a tanácsok között öt évről kötött megállapodások idén lejárnak. A SZOT elnöksége és a Minisztertanács Tanácsi Hivatala kapcsolataik fejlesztése érdekében szükségesnek tartja új irányelv kiadását, amely egyebek között megfogalmazza az együttműködés céljait és alapelveit. (MTI)

Mostanában számvetésben nem szenvedünk hiányt. Alig hogy befejeződött az egyik, nyomában ott a másik. Szokták is mondani, nálunk ha halad, ha nem halad valami, gyorsan alakítunk rá egy bizottságot, ahol aztán mindent megvizsgálunk, tetőtől talpig és röpködnek a számok világá. Ebből ennyi, abból annyi lett, s ez viszonyítva az előzőhöz, nagyjából elfogadható, vagy szentáció. Így aztán érthető, ha olykor még a szükséges és valóban nagyon hasznos ösz-szejelveteleket se fogadjuk kitörő lelkesedéssel, mert „dugig vannak” számokkal, adatokkal.

A mezőgazdaság példája igazolja leginkább a szocialista átalakulást, a közösségek akaratainak érvényesülését. Immár a negyedik olyan számvetéshez érkeztek a szövetkezetek, amikor meggyőződéssel mondhatnák véleményüket, igazolhatják a választott út helyességét. Erre minden adathalmaz erőltetése nélkül elegendő például benézni a henteshez. A kampókra aggatott hús, a polcokon fényleő konzerv és az egymásra rakott főlvgott lattan nincs okunk kételkedni a hallott adatok hitelességében. Az sem titok, hogy ez a helyesen választott és jól alkalmazott agrárpolitika következménye. Az igényekhez rugalmasan igazodó mezőgazdaság erejének bizonyítóka.

Hallani azt is: van enni- és innivalónk, s ezzel befejeztük, tarttuk a szintet, s majd csak lesz valahog. Nyilvánvaló, aki valamiképp is figyelemmel kíséri a szövetkezetek életének alakulását, az ilyesmit nem gondolhat komolyan. Eppen mostanában gyűtenek erőt a termelő- és a szakszövetkezetek a továbblépéshez. A formális, a merevséget okozó szokások megváltoztatásához, a demokrácia fórumainak kiszélesítéséhez.

Már korábban rendeződtek a tulajdonviszonyok, mostanra megerősödtek a gazdálkodás formái — termelőszövetkezet, szakszövetkezet, állami gazdaság. Kialakultak a nagyüzemi termelés feltételei. Elfoglalták megérdemelt helyüket a gazdálkodásban a háztáji és a kisegítő gazdaságok.

Több mint hatmillió hektár földön gazdálkodnak a szövetkezetek. A legutóbbi kongresszus óta is számottevő eredmények mutatkoznak — mondotta minapi sajtó-

tájékoztatóján **Szabó István,** a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsának elnöke. Kétezernél több helyen élelmiszeripari tevékenységet folytatnak és meghaladja a 30 milliárd forintot, amit beruházásokra költöttek a közös gazdaságok. Kétszázezer hektáron megjavították, elegyentették a talajt.

Csaknem 1500 téeszben több tízezer munkahelyi tanácskozáson vitatták meg a kongresszusi irányelveket. Mondják néha azt is: a számok magukban csak számok, akár milyen kövérek is, s a statisztikák sokszor nem a valóság tükröi. Ha ez igaz lenne, megkérdőjeleznék a korábbi évek szövetkezeti mozgalmának szép sikereit is.

A nyugdíjak egységesítéséért, a háztáji, a kisegítő gazdálkodás elismertetéséért, a szociális körülmények javításáért való ki-állást. Ehhez kellett a kimutatások, ha nem is olyanok, amelyekben a hozzáslők életkorát hasonlítoták a munkahelyi demokrácia kiteljesedéséhez.

Még ha a számok háborúját éljük is, természetesen csak a tényekre alapozhatunk. Cirkalmas kimutatások nélkül is mindennél többre enged következtetni nyaranként a végeláthatatlan búzatengerben poroló gépek sora, a hónapokkal előtte összeállított aratólanc. A szövetkezetek erejét igazán az ehhez hasonló látványok demonstrálják. A tenniakadás kifejezője, hogy csak a téesztagok a két kongresszus között 34 milliárd forint értékű árut adtak el a háztájiból.

A továbblépéshez dolgozni muszáj. A gyenge közösségek sem maradnak a pácbán. Más kérdés — s ez is bizonyára téma lesz a jövő héten kezdődő kongresszuson —, mi legyen a rendszeresen istápolásra szoruló közösségekkel. Mert — örömrünk — már odáig is eljutottak a szövetkezetek, hogy nemcsak az államtól várhatják a segítséget, hanem egymástól is. Úgy mondták egyik ösz-szejelvetele, hogy a gazdaságok egyharmada kimagasló egynegyede pedig még a gyengétől is rosszabb. Sajnos, a legnagyobb igyekezet ellenére, nagyobbak lettek a különbségek. Ezek megszüntetése közös feladat, amiről részletesen szólnak majd a kongresszuson. S bizonyára szóba kerülnek az EDOSZ székházában tartandó számvetésen a munkahelyeken sokszor fölvetett más kérdések is.

Lakóház-felújítások, köztisztaság

Napirenden: a szolgáltatások

Életszínvonal-politikai céljainkkal összhangban, a nehezebb gazdasági körülmények között is gondoskodni kell a legfontosabb alapellátást nyújtó kommunális szolgáltatások fejlesztéséről — hangsúlyozta **Abraham Kálmán** építészeti és városfejlesztési miniszter a kommunális szolgáltató — ingatlankezelő, köztisztasági, városgazdálkodási, kertészeti, kéményseprő stb. — vállalatok vezetőinek és az érintett tarcák, főhatóságok képviselőinek pénteki országos tanácskozásán. Elsősorban azokat a szolgáltatásokat kell fejleszteni, amelyek meghatározóak az életkörülmények javításában, az egészséges településkörnyezet kialakításában. Ezért a városgazdálkodás kiemelt szakágazatainak fejlesztési előirányzatai — most első ízben — szerepelnek a népgazdasági tervben is. A tervezet szerint öt év alatt a lakóházfenntartások fejlesztésére pedig mintegy 6 milliárd forint jut.

A tervidőszakban felújításra kerülő csaknem 100 ezer lakásból 56 ezer otthon megfiatalítása a korábban keletkezett elmaradásokat pótolja, a többinél pedig a most vált esedékessé a teljes, illetve a részleges felújítás. Az ésszerűség azonban azt követeli, hogy a felújításnál is vigyázzunk a meglévő értékekre, ne cseréljenek ki mindent. Ha kell, ha nem, tehát ésszerűen gazdálkodjanak, használják ki a tömbfelújításban rejlő gazdaságos megoldásokat.

Öt év alatt 3 milliárd 300 millió forintot fordítunk a köztisztasági szolgáltatások fejlesztésére. A rendszeres hulladékgyűjtésbe bekapcsolt lakások aránya 56-ról 60 százalékra növekszik, s számuk eléri a 2,3 milliót. Ugyanakkor a rendszeresen tisztított út- és közterületek aránya 20 százalékkal növekszik a tervidőszak végére. Négy és fél millió négyzetméterrel bővül a települések zöldterülete, elsősorban az új lakóegyedekben, s 800 új játszótér épül. **Abraham Kálmán** rámutatott: a környezetvédelmi szolgáltató parkok, játszótérek stb. megépítésében és gondozásában a megőrzésében egyaránt sokat segítt a lakosság. Ezért a lehetőséggel

most is számolni kell, és lehet is, ám éppen ezért körültekintőbben kell gondoskodni a lakosság közreműködésének feltételeiről is. A tanácskozáson felszólalt **Jugász Ottó,** a Helyiipari és Városgazdasági Dolgozók Szakszervezetének főtitkára. Szorgalmazta, hogy a kommunális fejlesztés jövő évi feladatainak előkészítésében és a döntésekben az eddiginél jobban vonják be a dolgozókat. (MTI)

A számítástechnika ipari, vállalati alkalmazása alig egy évtizede kezdett elterjedni hazánkban. Az építőiparban Szegeden a DÉLÉP-nél az évtized közepe óta alkalmazzák, s mint a legtöbb helyen, a fejlődés irányába az egyszerűbb ügyvitel-gépesítési feladatok megoldásától a magasabb rendű termelésirányítás felé mutat. A szegedi vállalat az EVM felkérésére tavaly júniusban pályázatot nyújtott be a KSH és az OMF által támogatott „házigyári paneles-építés operatív irányítási rendszerének” megvalósítására. Miután a pályázatot

A varázsszó: HOPIR

Számítógépes termelésirányító rendszer a DÉLÉP-nél

A bírálók elfogadták, a témát az OKKFT VI. ötéves tervének programjába felvette. Az idén júniusban írták alá azt a megállapodást, amelyet az EVM, a KSH és a DÉLÉP kötött arról, hogy a pályázatban elfogadott termelésirányítási rendszer kutatási témáját állami támogatásban részesíti.

Ebben többek között szerepel az, hogy a DÉLÉP által kidolgozott, illetve egy ötéves program alapján ki-próbálendő rendszer alkalmazható legyen.

A megállapodást aláíró szervek képviselői tegnap, pénteken értékelték Szegeden, a DÉLÉP székházában az eddigi tapasztalatokat, és a további tennivalókról is tárgyaltak.

A HOPIR-rendszer lényege, hogy a házigyári technológiával dolgozó építési üzem valamennyi munkafázisát számítógép segítségével tervezzék meg és irányítsák, amelynek célja egyebek között a házépítéseknek a befejező munkák 20–30 százalékos munkaidő csökkentése mellett elérjék, hogy egy lakás a korábbinál 10–20 százalékkal kevesebb munkaidő ráfordítással készüljön el. Ugyancsak csökkenhet az energiafelhasználás, a raktárkészlet, s például a panelkészítő sablonokat 10–20 százalékkal nagyobb arányban tudják kihasználni.

Új aknát avattak

Pénteken felavatták a Komlói Kossuth bányászület új, IV-es számú aknáját. Az utóbbi évtized legnagyobb vállalati beruházásával a mecseki szénbányák megteremtette a Kossuth bányamezőben — még fellelhető mintegy kilencmillió tonna fekete köszén — többek között a meglévő aknák pilléreiben lekött széntömög — lefejtésének feltételeit. Az új aknát át felszínre hozott szénből a kilencvenes évek közepéig összesen több mint egymillió tonna kőszénkoncentrátumot adnak a hazai kohászatnak, ennek értéke mintegy négy milliárd forint.

SZOT-ülés

A SZOT elnöksége pénteki ülésén az MSZMP Központi Bizottsága és a Minisztertanács állásfoglalása alapján megtárgyalta a lakásépítés, a lakásgazdálkodás és -elosztás fejlesztésének irányelveivel kapcsolatos szakszervezeti javaslatokat, s úgy határozott, hogy azokat a Szakszervezetek Országos Tanácsának ülése elé terjeszti.

Munkavédelem

Az Országos Munkavédelmi Bizottság pénteki ülésén megvitatja a belkereskedelmi, valamint az Egészségügyi Minisztérium munkavédelmi irányító és ellenőrző tevékenységének tapasztalatait és a posta munkavédelmi helyzetét. Megállapította, hogy a több mint 440 ezer belkereskedelmi dolgozó munkakörülményei jó irányban fejlődnek, de a sok tennivaló megköveteli a minisztérium munkavédelmi irányító program kidolgozását kéri a minisztertől.

A bizottság az Egészségügyi Minisztériumtól is azt várja, hogy fokozza irányító és ellenőrző munkáját. Különösen szükségesnek tartja, hogy az egészségügyi létesítmények tervezése, építése, használatbavétele, valamint a rekonstrukciók során fordítsanak több gondot a Minisztertanács rendelkezésében, a szabványokban és egyéb jogszabályokban foglalt munkavédelmi követelmények érvényesítésére. A posta területén a munkavédelem kiellégítő, folyamatosan fejlődik, jóllehet itt is sok még a javítandó.